

GERED DOOR DE DOOP

Veertigdagentijd 2024 - Online retraite met pater Jacques van Jezus (Lucien Bunel) - Door het Kruis naar het Licht

Lezing uit de eerste brief van Petrus (1 P 3,18-22)

« Ook Christus immers heeft, terwijl Hij zelf rechtvaardig was, geleden voor de zonden van de onrechtvaardigen, voor eens en altijd, om u zo bij God te brengen. Naar het lichaam werd Hij gedood maar naar de geest tot leven gewekt. Hij is naar de geesten gegaan die gevangen zaten, om dit alles aan hen te verkondigen. Ten tijde van Noach weigerden zij te gehoorzamen, toen God geduldig wachtte en de ark gebouwd werd. In de ark werden slechts enkele mensen, acht in totaal, door de watervloed heen gered, en dat water is een voorafbeelding van het water van de doop, die niet het vuil van uw lichaam wast maar een vraag is aan God om een zuiver geweten. De doop brengt redding dankzij de opstanding van Jezus Christus, die de hemel is binnengegaan en nu aan Gods rechterhand zit, terwijl de engelen, machten en krachten aan Hem onderworpen zijn. » (©NBV21)

Laten we het onderricht van de heilige Petrus ontvangen

We zijn afgelopen woensdag de vastentijd begonnen met het opleggen van de as en een tijd van vasten en onthouding.

De heilige Petrus plaatst, in de tweede lezing van de Mis van deze eerste zondag van de veertigdagentijd, de realiteit van het Lijden van Christus Jezus voor onze ogen, die we tijdens het Paastri-duum zullen vieren: « *Hij heeft geleden voor de zonden. [...] Naar het lichaam werd Hij gedood.* » Maar tegelijkertijd geeft de heilige Petrus ons de reden: « *om u zo bij God te brengen* », en hij verduidelijkt al dat het lijden en de dood aan het kruis niet het einde van de reis zijn: « *Naar het lichaam werd Hij gedood maar naar de geest tot leven gewekt.* »

We zijn al uitgenodigd voor de dynamiek van deze vastentijd, **waar we worden uitgenodigd om « Door het Kruis » te gaan om « Naar het licht » te gaan.** De veertig dagen die de Kerk ons aanbiedt om op weg te gaan naar Pasen zijn doordrongen van deze dynamiek van het leven.

Laat ons hart vervuld zijn van dit goede nieuws. Tijdens de veertigdagentijd heeft onze deelname aan het paasmysterie tot doel ons “voor God te brengen”, zodat we in zijn intimiteit kunnen leven.

Dan spreekt Petrus over de watervloed, die een « beeld is van de doop die ons nu redt ». Aan het begin van de veertigdagentijd kunnen we ons bevragen, **over de genade die we bij het Doop-**

sel hebben ontvangen. Wij werden ondergedompeld in de dood van Christus om nu al te leven vanuit zijn Verrijzenis. De doop maakt van ons geredde [mensen], maar in twee betekenissen. Hij maakt ons tot mensen die uit een slechte situatie zijn getrokken, uit een situatie van gevaar, maar bovenal maakt hij ons tot levenden van het leven van God zelf. God redt ons, dat wil zeggen: God doet ons leven. Hij doet ons leven van zijn leven. Het is een geschenk dat zich elk ogenblik vernieuwt.

Weten wij hoe we onze doop moeten gedenken? Van dit moment waar de Drie-ene God, Vader, Zoon en Heilige Geest, zijn woning kwam maken in het meest intieme van ons wezen.

Door de genade van ons doopsel zijn we er om te worden voor de eeuwigheid, maar soms laten we deze bron van leven dichtslippen en deze retraitetijd kan een bevoorrechte tijd zijn om de bron met volle kracht te laten stromen en ons naar nieuwe oevers te brengen.

De heilige Petrus stelt de doop niet voor als een gebeurtenis uit het verleden, maar als een huidige situatie: « een verbintenis met God van een zuiver geweten ». De doop is een werkzame realiteit in mijn leven die voor vandaag relevant en actueel blijft.

Een kerkvader, Gregorius van Nyssa, bevestigde: « ***Je wordt gedoopt telkens als je het kwaad afzweert*** ». We worden ondergedompeld in het paasmysterie van Christus als we ons met een goed geweten aan God toevertrouwen, en dit gebeurt nooit voor eens en altijd.

Zijn we ons bewust van de levensdynamiek die in de doop besloten ligt?

Doop en heiligheid

Door te delen in Gods leven ontvangen we Gods heiligheid.

Bij verschillende gelegenheden spreekt de heilige Paulus over de gedoopten als « heiligen ».

Laten we luisteren naar een paar openingszinnen uit zijn brieven. « *Aan allen in Rome, geliefden van God, geroepen om zijn heiligen te zijn.* » (Rom 1:7) ; « *Aan de gemeente van God in Korinthe en aan alle heiligen in heel Achaje* » (2 Kor 1:1) ; « *Aan de heiligen in Efese, aan de gelovigen die één zijn met Christus Jezus* » (Ef 1:1) ; « *Aan alle heiligen in Filippi, die één zijn met Christus Jezus* » (Fil 1:1) ; « *Aan de heiligen van Kolosse, onze gelovige broeders en zusters, die één zijn met Christus* » (Kol 1:2).

Ja, op grond van ons doopsel, op grond van het feit dat we Christus Jezus toebehoren, zijn we al heiligen... in kiem. We moeten dit zaad laten groeien, zodat het geleidelijk een ware vrucht van heiligheid voortbrengt. En de vastentijd is hiervoor een bevoorrechte tijd.

In een preek op 14 september 1933 verkondigde pater Jacques: « *Als we door de doop, de kiem van het hemelse leven ontvangen, als de Kerk vervolgens de bovennatuurlijke rijkdom aan deugden en gaven in onze zielen legt, blijft het niettemin waar dat het niet tegelijkertijd, de oude mens in ons vernietigt. Het geeft ons de kracht om hem te verslaan, maar laat het aan ons over om het zelf te doen.* »

In een andere preek, van 27 januari 1929, preciseert hij: « *De gedoopte bemint God, omdat zijn wezen door de doop naar God gericht is. God dringt dan zijn ziel binnen en rust daar met liefde als in een uitverkoren woning!* »

Laten we tijdens deze vastentijd de genade **vragen om ons wezen te heroriënteren naar God, naar de Drie-ene God, om te groeien in zijn liefde.** In een artikel gepubliceerd in *Le Prêtre Éducateur*, orgaan van het werk van de priesters-opvoeders, 36e, n°1, januari 1936, schrijft pater Jacques: « *En toch – laten we het nog eens zeggen op gevaar af dat mensen hun schouders ophalen – het kind, elk*

kind, is door God geroepen om de heiligheid te bereiken. Elk kind moet een heilige worden, want elke gedoopte is normaal voorbestemd om in zich een diep innerlijk leven te ontwikkelen dat leidt naar de meest absolute intimiteit met God. »

Recentelijk vertrouwde een oud-leerling van het Petit-Collège, die pater Jacques slechts enkele maanden heeft gekend, van september 1943 tot januari 1944, ons toe dat hij verbaasd en verwonderd was om pater Jacques heel vaak met hen over heiligheid te horen spreken, waartoe allen geroepen werden in trouw aan de genade, ontvangen bij het doopsel.

Zich laten wekken door pater Jacques van Jezus

In een korte retraite die hij preekt voor jongeren in de filosofieklas (aan het einde van de middelbare studies), benadrukt hij dit idee van heiligheid. Hij spreekt eerst met hen over het mysterie van de Eucharistie, daarna geeft hij hen een onderricht over de heiligheid, aan de hand van wat de derde zin van zijn geestelijk testament zal worden, die we vorige week hebben vermeld.

Deze preek is geen volledig opgemaakte tekst. Het zijn aantekeningen op papier gezet als leidraad voor het onderricht. Maar we kunnen ons dit onderricht eigen maken aan het begin van deze vastentijd. Laten we de moeite nemen en ons laten raken door het woord van deze apostel met het hart van vuur:

« *Qui facit veritatem venit ad lucem!* (Wie de waarheid doet, gaat naar het licht, Joh 3:21) Christus is de Waarheid! Wij zullen nooit de waarheid zijn. Altijd tekortkomingen, onvolmaaktheden. Maar ondanks deze vermenging kunnen we nog goed werk verrichten.

Hoe de waarheid doen?

Slechts één manier: door te werken om het doel te bereiken waarvoor we door God geschapen zijn.

Maar waarom zijn wij geschapen?

De bloem om te geuren, de waarheid wanneer...

De vogel om te zingen, de waarheid wanneer...

Wij, om heiligen te zijn!

Ja, ik herhaal: God heeft ons geschapen om heiligen te zijn.

De heilige Paulus: *Haec est voluntas Dei...* (Het is de wil van God dat u een heilig leven leidt: 1 Tess 4,3).

Voor hem zei Christus tegen Nicodemus: *Nisi quis renatus fuerit denuo, non potest videre regnum Dei.* (alleen wie opnieuw wordt geboren kan het koninkrijk van God zien. Joh 3,3)

Quod natum est ex carne, caro est, et quod natum est ex spiritu, spiritus est (Wat geboren is uit het vlees is vlees, en wat geboren is uit de Geest is geest. Joh 3:6).

De wil van Christus is duidelijk: het is onze plicht om de heiligheid te bereiken, wij allemaal.

Ik misken uw bezwaar niet. Men denkt doorgaans dat er twee categorieën christenen zijn: de bevoorrechten en de anderen. Sommigen hielden stand en werden tot heiligheid gebracht. De anderen zijn tevreden met een goedkoop christelijk leven.

Er is maar één categorie christenen, net zoals er maar één doop is. En al deze christenen zijn geroepen tot heiligheid omdat ze allemaal de kiem van heiligheid ontvangen met de doop. En wil je weten wat het grote obstakel voor de heiligheid is? Lafheid. We zijn lafaards. We zijn lafaards in ons openbare leven en in ons privéleven.

Lafaards als het gaat om te kiezen en het beleven van het ideaal van heiligheid voor het oog van iedereen.

Lafaards als het gaat om orde te brengen in ons leven, onze hartstochten te muilkorven, kwade verlangens te doen zwijgen, geheime verleidingen af te weren.

Lafaards, wanneer we na een val moeten opstaan door een loyale belijdenis die ons verlost in de ogen van God. Maar heiligheid is het tegenovergestelde van lafheid.

Heiligen zijn energiek, moedig, sterk, mensen die hun eigen weg gaan om God te bereiken, maar die stappen.

Begrijp dus twee dingen goed: **God wil dat jullie heiligen zijn en dat jullie aan de andere kant geen excuus hebben om geen heiligen te zijn.**

Ik hoor je vraag: hoe kunnen we heiligen worden?

Christus zelf zal u antwoorden.

Qui facit veritatem, venit ad lucem (Wie de waarheid doet, gaat naar het licht. Joh 3:21).

Si quis vult venire post me, abneget semetipsum, et tollat crucem suam et sequatur me (Wie mijn volgeling wil zijn, moet Mij volgen door zichzelf te verloochenen en zijn kruis op te nemen.)

Twee dingen dus:

Het essentiële van de heiligheid is dat we te allen tijde onze plicht doen en altijd 'ja' zeggen tegen God. God spreekt tot ons door voorschriften, door het werk, door alles wat ons overkomt... Zeg altijd "ja". Maar niet zomaar een 'ja', een 'ja' met een glimlach, een blij 'ja', een 'ja' vol liefde. Kus de hand van God.

Dat is de essentie van heiligheid.

En hier is het gevolg dat er onmiddellijk uit voortvloeit: God openbaart zichzelf. Afgronden openen zich in ons en God komt die afgronden vullen.

„Als iemand Mij liefheeft, zal hij mijn woord onderhouden, mijn Vader zal hem liefhebben en Wij zullen tot hem komen en verblijf bij hem nemen.“ (Joh 14,23).

Omdat we God door genade in ons dragen. God leeft in ons.

Het voortdurende werk van gewetensvolle plichtsvervulling brengt ons steeds dichterbij God. En op een dag vindt deze wonderbaarlijke bovennatuurlijke gebeurtenis plaats: de ziel wordt, zoals gewoonlijk, plotseling gegrepen door het gevoel van een aanwezigheid...

En als deze ziel moedig is, zal dit contact met God vernieuwd worden.

Denk niet dat ik je dingen vertel die voor jou onmogelijk zijn om te bereiken. Ik heb ze zien gebeuren. »

Deze precieze en krachtige woorden van pater Jacques van Jezus plaatsen ons terug voor Gods project voor ons, voor zijn plan van liefde. Ze herinneren ons aan onze verantwoordelijkheid zodat dit plan kan slagen.

Laten we de heilige Geest aanroepen, dat hij ons kracht geeft, aan het begin van deze vastenperiode.

br. Didier-Marie Golay, ocd (Paris)

Maandag 19 februari : Mijn doopsel beleven

« Een christen is iemand die Christus heeft ‚gezien‘. Er zijn weinig christenen, omdat er weinig zielen zijn die Christus ‚gezien‘ hebben. Er zijn massa's gedoopte mensen [...] die koud en lauw blijven. » (Retraite in de Karmel van Pontoise)

« U allen die door de doop één met Christus bent geworden, hebt u met Christus omkleed. » (Gal 3,27)

Wat heb ik met mijn doop gedaan? Vier ik elk jaar de verjaardag?

Dinsdag 20 februari : De geestelijke strijd

« Voor mijn militaire dienst heb ik nog een paar maanden om tegen mezelf te vechten, (...) om me meer te beheersen, om me meer in God in te keren en om een intenser innerlijk leven te leiden. » (Brief aan Zr Marthe in 1920)

« Trek de wapenrusting van God aan om stand te kunnen houden tegen de list van de duivel. » (Ef 6,11)

Wat zou mijn belangrijkste geestelijke strijd zijn van de vastentijd?
Hoe ga ik het aanpakken?

1939, Pater Jacques met andere soldaten, op de grens tussen België en Luxemburg

Woensdag 21 februari : Het ware geluk kiezen

« De immense bron van geluk, de enige fontein die in staat is de vurigheid van onze verlangens te doven, het enige wezen dat groot genoeg is om ons hart te verzadigen, is God. (...) Het volstaan aan hem te denken, aan zijn voortdurende aanwezigheid aan onze zijde. » (Preek van 1928)

« God, U bent mijn God, U zoek ik, Naar U smacht mijn ziel. » (Ps 63)

Is mijn verlangen naar geluk goed op God gericht?

Donderdag 22 februari : Met het geloof van de heilige Petrus

« U, mijn Groten, (...) ontwikkel in uzelf een diep geestelijk leven. Moge Christus voor jullie een levend wezen zijn, een persoonlijke vriend. Hou ervan hem zo vaak mogelijk weer te zien in stil gebed, waar we liefdevol in zijn aanwezigheid blijven, en in gemeenschap. » (Bulletin En famille quand même n° 2)

« En jullie, wie zeggen jullie dat Ik ben? » (Mt 16, 15)

Wat zal ik, na de belijdenis van Petrus (« Jij bent de Christus, de Zoon van de levende God ») op deze vraag van Christus antwoorden?

Sebastiano Ricci

« Bevrijding van Sint-Pieter door een engel »

Vrijdag 23 februari : Waarom?

« Je ziet dat ik een bestaan leid dat ver verwijderd is van mijn dromen. Waar is de eenzaamheid? Waar is het genegeerde en stille leven waar mijn hele wezen naar verlangt? Mysterie van de goede God! Waarom legt Hij zulke verlangens in ons, zo krachtig en pijnlijk op bepaalde momenten, en staat Hij niet toe dat ze vervuld worden? » (Brief van 1926 aan Antoine Thouvenin)

« Kind, wat heb Je ons aangedaan? » (Lc 2,48)

Ik leg in gebed aan God alle „waarom“ voor die ik draag en die van mijn dierbaren.

Zaterdag 24 februari : Mijn hart openen

« Heb je er ooit aan gedacht dat hij zelf aan de deur van je hart staat, wachtend op het moment dat jij toestemt om hem eindelijk open te doen? Ah, als hij maar op een dag aan ons verscheen, in zijn liefdevolle wachtende houding! » (Preek van 1926 in Havre)

« Ik sta voor de deur en klop aan. Als iemand mijn stem hoort en de deur opent, zal ik binnenkomen, en we zullen samen eten, Ik met hem en Hij met Mij. » (Openbaring 3,20)

Ik mediteer over dit wachten op Christus aan de deur van mijn hart.

